

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 23 października 2013 r.

RKT-430-03/13/BP

DECYZJA Nr RKT - 31/2013

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 267) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 5 i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887),

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kary pieniężnej na Barbarę Wietrzycką prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Komis Meblowy R&R Barbara Wietrzycka w Dziergowicach za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-405-09/13/BP, mającego na celu wstępne ustalenie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach oraz czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Barbarę Wietrzycką prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Komis Meblowy R&R Barbara Wietrzycka w Dziergowicach, **jako bezprzedmiotowe.**

UZASADNIENIE

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także „Prezesem Urzędu”) w dniu 5 czerwca 2013 r. *Postanowieniem Nr 1* wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Barbarę Wietrzycką prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Komis Meblowy R&R Barbara Wietrzycka w Dziergowicach (zwaną dalej także „przedsiębiorcą” lub „Barbarą Wietrzycką”), kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm. – zwana dalej „uokk”) w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-405-09/13/BP mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Barbarę Wietrzycką prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Komis Meblowy R&R Barbara Wietrzycka w Dziergowicach (dowód: karty nr 1-3). *Postanowieniem nr 2* z dnia 5 czerwca 2013 r. zaliczono w poczet dowodów dokumenty uzyskane przez Prezesa Urzędu w toku ww. postępowania wyjaśniającego (dowód: karta nr 5).

W toku niniejszego postępowania, w odpowiedzi na postawione zarzuty, przedsiębiorca przedstawił swoje stanowisko w sprawie w piśmie z dn. 18 czerwca 2013 r. W przedmiotowym piśmie wskazał, że zgodnie z prawem u danego przedsiębiorcy może odbywać się tylko jedna kontrola, a taka zgodnie z książką kontroli jest już prowadzona w

siedzibie przedsiębiorcy od 2010 r. Przedsiębiorca podniósł, że ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 672 ze zm. – zwana dalej także „*usdg*”) zakazuje generalnie prowadzenia u przedsiębiorcy jednocześnie więcej niż jednej kontroli – przez co jego prawa zostały naruszone i złamane, gdyż został zmuszony do prowadzenia dwóch spraw naraz co utrudnia funkcjonowanie działalności przedsiębiorcy – a takie postępowanie zakrawa „*znęcaniem psychicznym*”.

Przedsiębiorca podniósł również, iż otrzymał wcześniej od innych przedsiębiorców informację, iż ktoś podszywa się pod Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegaturę w Katowicach – próbując wyłudzać kary. Dlatego też przedsiębiorca nie jest w stanie stwierdzić czy Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów to prawdziwy urząd czy jedynie za taki się podaje – co nie sposób wywnioskować z treści pism. W ocenie przedsiębiorcy należałoby go wezwać do siedziby organu kontrolującego i umożliwić odpowiedź na zadane pytania – celem weryfikacji jego prawdziwości. Przedsiębiorca podniósł ponadto, że nie otrzymał żadnego pisemnego postanowienia o wszczęciu kontroli, ani też nie nastąpił żaden wpis do książki kontroli – co zgodnie z prawem powinno było nastąpić. Dodał, że nałożenie na niego kary jest bezprawne i nieetyczne – stanowi próbę wyłudzenia pieniędzy. Wskazał także, że nie posiada ani oryginału ani kopii zeznania podatkowego za 2012 r., które znajduje się w posiadaniu Urzędu Skarbowego. Podniósł również, że zakreślanie terminów trzydniowych oraz pięciodniowych jest niewystarczające aby odpowiedzieć na przesyłaną korespondencję, a same pisma Prezesa Urzędu są tak konstruowane ażeby wprowadzać w błąd.

W ocenie przedsiębiorcy niniejsza kontrola nie powinna odbywać się korespondencyjnie, z uwagi na fakt, że przedsiębiorca nie wie z kim koresponduje. Ponadto kara w wysokości 50 mln euro jest wygórowana, jak na małych przedsiębiorców, których dochody są niższe od minimalnego wynagrodzenia. Przedsiębiorca wskazał także, że do przesłanych postanowień nie załączono żadnych pouczeń, które powinny się w nich znaleźć, gdyż na każde postanowienie służy zażalenie. Podkreślił ponownie, że *usdg* zakazuje generalnie prowadzenia u jednego przedsiębiorcy jednocześnie więcej niż jednej kontroli. W związku z powyższym Prezes Urzędu – organ kontroli – powinien odstąpić od podjęcia czynności kontrolnych oraz ustalić z przedsiębiorcą termin przeprowadzenia kontroli, jeśli działalność przedsiębiorcy jest już objęta kontrolą innego organu.

Pismem z dn. 3 września 2013 r. przedsiębiorca został ostatecznie zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (dowód: karta nr 37). W wyznaczonym terminie nie skorzystał z uprawnienia do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Barbara Wietrzycka prowadziła działalność gospodarczą pod firmą Komis Meblowy R&R Barbara Wietrzycka w Dziergowicach, na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, prowadzonej przez Ministra Gospodarki. Przedmiotem jej działalności była m.in. sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet.

Z zamieszczonych w ww. ewidencji informacji wynika, iż przedsiębiorca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 30 września 2013 r., natomiast wykreślenie wpisu z rejestru zostało dokonane w dniu 1 października 2013 r. (dowód: karta nr 42).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 – zwanej dalej także „*kpa*”) stroną w postępowaniu administracyjnym jest ten, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy

postępowanie. Zgodnie z art. 48 ust. 1 uokk Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia przepisów ustawy, w sprawach dotyczących ochrony interesów konsumentów. Postępowanie wyjaśniające może mieć na celu w szczególności wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (art. 48 ust. 2 pkt 2 uokk) oraz wstępne ustalenie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach (art. 48 ust. 2 pkt 5 uokk). W przedmiotowym przypadku postępowanie wyjaśniające dotyczyło działalności gospodarczej prowadzonej przez Barbarę Wietrzycką.

W związku z nieudzieleniem odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu zostało wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary przeciwko przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 uokk Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 tej ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 uokk przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Z art. 4 ust. 1 usdg wynika, że przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

W toku prowadzonych działań ustalono jednak, że osoba w stosunku do której prowadzone było postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 30 września 2013 r.

Zgodnie z poglądami wyrażonymi w doktrynie „Zasadą jest bowiem, że wszystkie kary pieniężne wskazane w art. 106-108 nakładane są w drodze decyzji. Niezależnie zatem od tego, czy ukaranym ma być przedsiębiorca przykładowo za odmowę udzielenia informacji lub niewykonanie prawomocnej lub natychmiast wykonalnej decyzji Prezesa Urzędu, czy też inny podmiot, np. posiadacz lokalu mieszkalnego lub świadek za nieuzasadnioną odmowę zeznań, nałożenie kary musi poprzedzić wszczęcie i przeprowadzenie postępowania administracyjnego”¹. Decyzja nakładająca karę na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 uokk, może zostać wydana jedynie w stosunku do działań przedsiębiorcy. W przedmiotowym przypadku brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy. Stanowisko takie znajduje oparcie również w orzecznictwie. W wyroku z dnia 13 sierpnia 2003 r. Naczelny Sąd Administracyjny – Wydział Zamiejscowy w Krakowie (sygn. akt II SA/Kr 2361/2002, opubl. www.nsa.gov.pl, LEX nr 700424) stwierdził, że „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a. to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Sprawa administracyjna jest konsekwencją istnienia stosunku administracyjnoprawnego, takiej sytuacji prawnej, w której strona ma prawo żądać od organu administracyjnego

¹ Krüger J., *Komentarz do art. 48 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* (w:) A. Stawicki, E. Stawicki (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2011, s. 756.

skonkretyzowania jej indywidualnych uprawnień wynikających z prawa materialnego. Postępowanie w takiej sprawie staje się bezprzedmiotowe, jeżeli braknie któregoś z elementów tego stosunku materialnoprawnego”.

Na mocy art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny staje się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o jego umorzeniu. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania lub może ona powstać w czasie jego trwania. Bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce wtedy, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy w drodze postępowania administracyjnego. W niniejszym przypadku okolicznością powodującą konieczność umorzenia przedmiotowego postępowania jest fakt, iż strona nie jest przedsiębiorcą. Powoduje to jak stwierdzono powyżej, iż na stronę nie można nałożyć kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 uokk. Przywołane okoliczności uzasadniają umorzenie niniejszego postępowania. Ponadto w wyroku z dnia 28 czerwca 1995 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy (sygn. akt XVII Amr 24/95, opubl. Wokanda 1996, nr 8, s. 53) orzekł, że uzasadnienie decyzji o umorzeniu postępowania wydawanej na podstawie art. 105 § 1 kpa nie może zawierać treści dotyczących rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty, czy też w inny sposób wyrażać stanowiska Prezesa Urzędu w zakresie zasadności zarzutów sformułowanych we wszczęciu postępowania. Z uwagi na powyższe brak jest podstaw do rozważenia w przedmiotowej decyzji dalszych kwestii związanych z tą sprawą.

Mając na względzie ww. okoliczności należało orzec, jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 uokk w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn